

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 4C/4/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8518200130
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Sroková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2019:8518200130.5

Uznesenie

Okresný súd Stará Ľubovňa v spore žalobcu: S. Z., nar. X.X.XXXX, XXX XX I. H. XXX, občan SR, zastúpený: Mgr. Henrich Schindler, advokát, ul. Janka Kráľa 7, 974 01 Banská Bystrica proti žalovanej: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné nám. 13, 813 11 Bratislava, IČO: 00 166 073 o náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej nezákonným rozhodnutím taktó

rozhodol:

I. Súd konanie **zastavuje**.

II. Žalovaná má proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súd samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Dňa 29.1.2018 bola tunajšiemu súdu doručená žaloba žalobcu o náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Súd pri lustrácii zistil, že pod sp. zn. 8C/64/2018 je podaná totožná žaloba žalobcu proti Slovenskej republike - Generálna prokuratúra SR, ktorá bola doručená Okresnému súdu Bratislava I dňa 23.1.2018 vedená pod sp. zn. 14C/2/2018 a následne postúpená z dôvodu námietky miestnej príslušnosti Okresnému súdu Stará Ľubovňa. Ide o rovnaké strany sporu ako aj rovnaký predmet konania týkajúci sa náhrady nemajetkovej ujmy spôsobenej nezákonným rozhodnutím - uznesením Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 3Tp/31/2015 z 18. decembra 2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove z 21. januára 2016 č.k. 3Tpo 1/16-81 o vzatí žalobcu do väzby.

2. Podľa § 159 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), začatie konania bráni tomu, aby o tom istom spore prebiehalo na súde iné konanie. Ak na súde prebieha o tom istom spore iné konanie, súd zastaví konanie, ktoré sa začalo neskôr.

3. V zmysle uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo 149/2011 zo dňa 26.2.2012 „Označenie správneho štátneho orgánu v žalobe, ktorý koná za štát v rozsahu svojej pôsobnosti, nie je otázkou pasívnej legitímácie štátu v konaní, resp. s pasívnou legitímáciu štátu nesúvisí. Pasívna legitímácia je stav, ktorý znamená že subjekt práva je nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva. .... Existencia či neexistencia pasívnej legitímácie štátu ako hmotnoprávneho stavu nemá nijakú spojitosť so správnym procesným označením štátu ako účastníka konania na žalovanej strane. .... V prípade, že žalovaná strana síce štátny orgán, ktorý má za štát konať, označí, ale uplatnený nárok do pôsobnosti tohto štátneho orgánu nepatrí, alebo označí subjekt, ktorý štátnym orgánom nie je, resp. nie je ani právnym subjektom, nejde o vadu návrhu ani o nedostatok podmienky konania.“ Súd z predložených rozhodnutí Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 3Tp/31/2015 z 18. decembra 2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove z 21. januára 2016 č.k. 3Tpo 1/16-81 o vzatí žalobcu do väzby zistil, že Vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva PZ Stará Ľubovňa uznesením ČVS: ORP-248/VYS-SL-2015 zo dňa 17.12.2015 vzniesol obvinenie pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1

písm. a) Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva. Uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry Stará Ľubovňa zo dňa 17.12.2015 č.k. Pv 435/1 5/7710-11 bola zamietnutá sťažnosť klienta proti uzneseniu o vznesení obvinenia. Na základe Uznesenia Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 3Tp/31/2015 zo dňa 18.12.2015 bol žalobca z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku vzatý do väzby, kedy väzba začala plynúť dňa 15.12.2015 o 15:50 hod. Uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 21.1.2016 č.k. 3Tpo 1/16-81 bola zamietnutá sťažnosť proti uzneseniu o vzatí žalobcu do väzby. Príkazom prokurátora Okresnej prokuratúry Stará Ľubovňa zo dňa 25.02.2016 č.k. Pv 435/15/7710-44 bol môj žalobca prepustený z väzby na slobodu. Uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry Stará Ľubovňa zo dňa 10.03.2016 č.k. Pv 435/1 5/77 10-50 bolo vyhovené sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia, čím bolo uznesenie o vznesení obvinenia zrušené. V zmysle § 3 zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť. Ustanovenie § 4 zákona č. 513/2003 Z.z. upravuje orgány konajúce v mene štátu. Subjektom zodpovednosti podľa druhej časti zákona je štát, ktorý svoju moc vykonáva prostredníctvom určených štátnych orgánov, resp. subjektov, na ktoré bola prenesená časť verejnej moci. Štát ako subjekt práva do súkromných právnych vzťahov nevstupuje priamo, ale zaň konajú poverené orgány, resp. subjekty. Zákon z toho dôvodu určuje orgány, ktoré sú oprávnené za štát v zodpovednostných vzťahoch vystupovať. Aj pre prípad, ak bol nárok na náhradu škody uplatnený na orgáne, ktorý nie je príslušný vo veci konať podľa odsekov 1 a 2, je tento orgán povinný bezodkladne postúpiť žiadosť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom žiadateľa. Účinky uplatnenia nároku zostávajú zachované (§ 4 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z.). Vzhľadom na vyššie uvádzané skutočnosti súd s poukazom na citované zákonné ustanovenia a vzhľadom na skutočnosť, že zo strany žalobcu bola v tomto konaní žaloba podaná proti Slovenskej republike - Ministerstvo spravodlivosti SR a v konaní vedenom pod sp. zn. 8C/64/2018 bola žaloba podaná proti Slovenskej republike - Generálna prokuratúra SR ustálil, že v oboch konaniach je subjektom zodpovednosti štát, bez ohľadu na to, ktorý orgán v jeho mene koná.

4. Skutočnosť, že bolo totožné konanie o náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej nezákonným rozhodnutím - uznesením Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 3Tp/31/2015 z 18. decembra 2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove z 21. januára 2016 č.k. 3Tpo 1/16-81 o vzatí žalobcu do väzby bráni tomu, aby mohlo byť začaté ďalšie konanie na základe žaloby žalobcu. V danom prípade ide o rovnaké konania a tie isté sporové strany s rozdielom označenia orgánu oprávneného konať v jeho mene. Jedná sa o tzv. prekážku litispendencie, ktorá predstavuje tzv. neodstrániteľnú prekážku v konaní, na ktorú súd prihliada ex offico. Ak takúto prekážku súd zistí, konanie zastaví. S prihliadnutím na uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia súd rozhodol tak, že konanie zastavil.

5. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 256 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

6. Žalobca podaním totožnej žaloby procesne zavinil zastavenie konania, preto súd nárok na náhradu trov konania priznal žalovanej v rozsahu 100 %, o ktorých výške rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia uznesenia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

V odvolaní je potrebné popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.